

Sygn. akt IX U 746/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Mariola Łacka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. H. (H.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 kwietnia 2019 r. Znak (...)

oddala odwołanie

Sędzia

Sygn. akt IX U 746/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18.04.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił A. H. ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych gdyż wskaźnik wysokości podstawy jej wymiaru z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia z uwzględnieniem wynagrodzenia przypadającego w części po przyznaniu świadczenia wynosi 283,33% i nie jest wyższy niż poprzednio obliczony który wynosił 285,65%.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę zarzucając, że organ rentowy przeliczając mu świadczenie w 2016r. w trybie art. 110 ustawy emerytalnej przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 285,65% choć we wniosku nie wskazał on z jakich lat ustalił ten wskaźnik.

Przeliczając zaś świadczenie w trybie art. 110a organ rentowy wyliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na 250,3%.

Zdaniem A. H., że takie postępowanie organu rentowego, który jest instytucją zaufania publicznego spowodowało konieczność odwołania się do sądu bo nie było przeszkód, żeby przeliczając mu świadczenie w trybie art. 110 przyjąć wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 251,28%. W ocenie skarżącego umożliwiło by to mu uzyskanie wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w obecnej sprawie niż wyliczony poprzednio.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. H. od 18.10.1997r. jest uprawniony do emerytury górniczej. W decyzji

z dnia 18.04.1997r. wskaźnik wysokości podstawy jej wymiaru wynosił 352,04%.

W dniu (...)ubezpieczony złożył kolejny wniosek o emeryturę i decyzją

z dnia 17.09.2009r. (...) przyznano mu prawo do emerytury górniczej i wskaźnik wysokości podstawy jej wymiaru wynosił 352,04% i został obniżony do 250%.

Kolejny wniosek o emeryturę ubezpieczony złożył w dniu (...) i decyzją

z dnia 07.01.2013r. (...) rentowy przyznał mu emeryturę i obliczył jej wysokość na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej i zawieszono wypłatę emerytury (...) jako mniej korzystne świadczenie.

Od 01.01.2014r. ubezpieczonemu na powrót wypłacono emeryturę (...) jako świadczenie korzystniejsze.

Na wniosek ubezpieczonego z dnia (...). decyzją z dnia 15.09.2015r. (...) przeliczył ubezpieczonemu emeryturę na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1980r. i od 1982r. – 1986r. oraz od 1988r. – 1998r. i od 2009r. – 2012r. - 250,35%.

We wniosku ubezpieczony nie wskazał z jakich lat domaga się przeliczenia świadczenia.

W dniu 30.03.2016r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przeliczenie emerytury (...) na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej w najkorzystniejszym wariantcie bez wskazywania lat. Organ rentowy decyzją z dnia 28.04.2016r. (...) dokonał przeliczenia wyliczając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1980r. – 1998r. i 2014r.

w wysokości 285,65%.

W dniu(...) ubezpieczony złoży ponownie wniosek o przeliczenie emerytury (...) w trybie art. 110 ustawy emerytalnej poprzez uwzględnienie przy obliczeniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynagrodzeń z lat 1972r. i od 1980r. – 1997r. i 2014r.

Decyzją z dnia 10.05.2017r. organ rentowy odmówił takiego przeliczenia gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony ze wskazanych lat przy przyjęciu minimalnego wynagrodzenia za 1972r. wyniósł 282,75% i był niższy od dotychczas stosowanego. Przed upływem 1-go miesiąca od jej wydania ubezpieczony cofną ten wniosek

i organ rentowy decyzją z dnia 29.05.2017r. umorzył postępowanie.

W dniu (...)ubezpieczony złożył wniosek jak poprzednio tylko wskazał zamiast 1972r. rok 1973 i zamiast 2014r. rok 2015.

Organ rentowy decyzją z dnia 05.06.2017r. odmówił przeliczenia świadczenia, gdyż tak wyliczony wskaźnik jest niższy i wynosi 280,57%.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji a następnie w dniu 23.10.2018r. wycofał wniosek z dnia (...) w związku z powyższym organ rentowy uchylił decyzję z dnia 05.06.2017r. i umorzył postępowanie.

Mimo to ubezpieczony podtrzymał odwołanie od decyzji z dnia 05.06.2017r. (akta rentowe).

Tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 29.01.2019r. sygn. akt IX U 983/17 odrzucił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 05.06.2017r. bo została ona uchylona i oddalił odwołanie od decyzji z dnia 19.11.2018r. bo skoro ubezpieczony cofnął wniosek o przeliczenie świadczenia to organ rentowy prawidłowo uchylił decyzję wydaną w rozpoznaniu tego wniosku i umorzył postępowanie.

Jednocześnie Sąd przekazał organowi rentowemu do rozpoznania wniosek

o przeliczenie emerytury w trybie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zawarty

w odwołaniu z dnia 27.06.2017r. a sprecyzowany na rozprawie w dniu 29.01.2019r.

z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek za lata 1973r. – 1979r. i 1980r. – 2015r.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 21.03.2019r. odmówił przeliczenia podstawy wymiaru emerytury gdyż dotychczasowy wskaźnik 285,65% jest nadal korzystniejszy (akta sprawy IX U 983/17).

W dniu 28.03.2019r. A. H. ponownie złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwzględnieniem podstawy wymiaru za lata 1974r., 1980r. – 1997r. i 2014r. nie załączając żadnego zaświadczenia o wysokości zarobków za nieudokumentowany rok 1974.

Przy uwzględnieniu za 1974r. wynagrodzenia minimalnego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 283,33% (akta rentowe).

W sprawie IX U 983/17 biegły odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za 1974r. na kwotę 47320 zł co daje wskaźnik wysokości podstawy wymiaru za ten rok 123,81%.

Przy ustalaniu tego wynagrodzenia biegły policzył dodatek za pracę zmianową i 10% dodatku za pracę w warunkach niebezpiecznych, co zakwestionował organ rentowy gdyż nie zostało to poparte dowodami (k. 44 - 77 i 99 akt sprawy IX U 983/17).

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Ubezpieczonemu organ rentowy decyzją z dnia 28.04.2016r. przeliczył emeryturę na podstawie art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 poz. 1270) uwzględniając podstawę wymiaru składek za lata 1980r. – 1998r. i 2014r.

Zdaniem Sądu ta decyzja była nieprawidłowa bo organ rentowy odniósł wyliczony

w niej wskaźnik 285,65% do niższego wskaźnika wyliczonego na potrzeby przeliczenia

w trybie art. 110a w/w ustawy, a powinien odnieść do wskaźnika przyjętego do obliczania emerytury przy jej przyznaniu, który wynosi 352,04%.

Tutejszy Sąd w pełni podziela pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 18.12.2018r. sygn. akt III AUa 75/18, że przepis art. 110 ustawy

o emeryturach i rentach wymaga by przy ponownym obliczaniu wysokości emerytury przyjął taką podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne by wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był wyższy od poprzednio obliczanego przy przyznaniu prawa, co nie oznacza, iż wyliczenie te można odnieść do jakiegokolwiek przeliczenia w obliczaniu świadczenia dokonanego w oparciu o art. 110a ustawy o emeryturach i rentach.

Zatem, wyliczone wskaźniki wysokości podstawy wymiaru za okresy wskazywane przez ubezpieczonego winny być wyższe niż 352,04%.

Nawet gdyby przyjąć za prawidłowe wyliczenie wynagrodzenia ubezpieczonego za 1974r., choć budzi ono wątpliwości, dokonane w sprawie IX U 983/17, to wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury za lata 1974r. i od 1980r. – 1997r. i 2014r. to i tak jest on niższy od obliczonego po przyznaniu prawa do emerytury wynoszący 352,04%, bo wynosi 287,82%.

Gdyby zaś przyjąć do przeliczenia okres zatrudnienia po przeliczeniu, nie przyjęty do wyliczenia w trybie art. 110 decyzji z dnia 28.04.2016r. tj. w miejsce roku 2014 przyjąć 2015r. to nawet przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru za 1974r. wskaźnik

z lat 1974r., 1980r. – 1997r. i 2015r. jest niższy bo wynosi 284,97%.

Z tych też względów Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie jako niezasadne.

Sędzia